

[Svend Aage Jensby]

Dernæst vil jeg sige, at nu venter vi på – og sundhedsministeren har jo allerede bebudet, at det snart vil ske – at regeringens handlingsplan fremkommer. Det er nævnt, at der er fremsat et beslutningsforslag fra Venstres og De Konserveratives side, så der er jo altså fra alle sider lagt op til et seriøst stykke arbejde, og det er godt. Der er vel ingen her i Folketinget, der ikke efter bedste evne og vilje vil medvirke til at løse dette kæmpeproblem – der både berører mange menneskeskæbner og er kriminalitetsfremkaldende osv. – som vi står over for.

Når jeg så vender mig til beslutningsforslag nr. B 57, vil jeg sige, at det er spørgsmålet, om det er den rigtige måde at gribe sagen an på, som sundhedsministeren også har været inde på. Selv om tanken er at sikre den størst mulige viden, tror jeg ligesom den konservative ordfører, at vi nu får god anledning og tid til at se, hvad regeringen vil komme med; så kan vi under udvalgsarbejdet af dette forslag stille en række spørgsmål bl.a. til afklaring af, hvorledes forholdene er i andre lande.

Når det er sagt, vil jeg sige, at for mig er det også et spørgsmål, om selve sammensætningen af rådet er den rigtige. Lidt mere professionelt kan jeg ikke lade være med at spørge: Hvorfor i alverden skal f.eks. de, som også ved en hel del om tingene – nemlig Dansk Kriminalpolitiforbund – ikke være med her? Hvorfor skal det være Dansk Politiforbund?

En anden ting, som jeg mener rejser juridiske problemer, er punkt 6 i beslutningsforslaget om accessen til alle de mulige oplysninger af sundhedsmæssig og politimæssig karakter, der lægges op til. Der er altså tale om et råd med 12 medlemmer, hvis resultater skal offentliggøres for en stor og vid kreds, og så er spørgsmålet, om adgangen til at få information skal strækkes så langt, som der lægges op til her.

Jeg vil også ligesom hr. Fischer tage afstand fra andre af bemærkningerne til forslaget, og her citerer jeg ikke, hvad nogle forskere måtte have ment eller sagt; men forslagsstillerne skriver f.eks. decideret som deres egen opfattelse på side 3 i venstre spalte:

»Der er med andre ord en afdeling hos Rigspolitechefen, der skal varetage informationsarbejdet på området. Hvorfor det ikke sker, kan have mange forklaringer. Men én forklaring kan være, at samarbejdet med de øvrige politiafdelinger er for tæt på.«

Ærlig talt: Jeg forstår det ikke. Der gøres et stort arbejde fra Rigspolitechefens side med hensyn til narkoinformation til det ganske land og sundhedsmyndighederne, så det er ikke rigtig velplaceret, synes jeg. Det samme gælder bemærkningen på side 5 om, at man ikke kan få oplyst, hvad narkotikabekæmpelsesindsatsen i politiets regi koster. Bemærkningen savner baggrund, fordi man henviser til, at politiet jo var i stand til at give oplysninger om, hvad gebyrsagen havde kostet, og jeg synes, emnet er for alvorligt til, at det er nødvendigt at krydre et beslutningsforslag og krydre det med den slags bemærkninger.

Men som sagt: Vi deltager fra Venstres side gerne i det videre udvalgsarbejde. Det drejer sig om at få en viden, så vi kan være i stand til at forebygge, behandle, gribe ind fra politiets side og forhindre tilbagefald; kort sagt skabe en ordentlig behandlingskapacitet, som det danske samfund også har råd til.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hvorfor er Dansk Kriminalpolitiforbund ikke repræsenteret? Ja, det er jo et godt spørgsmål.

De rådsmedlemmer, vi har foreslået her, er vores bud på, hvordan sammensætningen kan være, og grunden til, at vi netop har skrevet Dansk Politiforbund – det kunne også have været Dansk Kriminalpolitiforbund – er, at vi ikke ønsker, at rigspolitechefembedet skal have plads her. Vi ønsker, at det skal være det faglige forbund, altså de menige betjentes repræsentanter og ikke deres øverste chef eller hans repræsentanter.

Jeg mener også, det er væsentligt at få slået fast, at i hvert fald ifølge de svar, vi har fået på de mange spørgsmål, vi har stillet, er det, som om politiet betragter narkopolitikken og arbejdet på narkoområdet som det allerhelligste. Det er meget godt, at politiet ved, hvad der foregår, det er meget godt, at politiet ved, hvad det koster, og det er meget godt, at man har en masse erfaringer. Men hvad hjælper det os politikere her i Folketinget, at man har den viden, når vi ikke kan få del i den?

Og det er de kritikpunkter, der har været fremført af en række forskere, at selv inden for områder, som bestemt ikke kunne ødelægge politiets fremtidige forskningsmuligheder, kan